

Rješenjem od 26. ožujka 2021., Sud (peto vijeće) rješava:

Članak 27. Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da, u odnosu na podnositelja zahtjeva koji je podnio pravni lijek protiv odluke o transferu u drugu državu članicu u smislu članka 26. stavka 1. te uredbe, država članica donese pripremne mjere za taj transfer, poput dodjele mjesta u posebnom prihvatnom objektu unutar kojeg smještene osobe imaju pravo na pomoć radi pripreme svojeg transfera.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. ožujka 2021. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) –
RW/Österreichische Post AG**

(Predmet C-154/21)

(2021/C 217/32)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: RW

Tuženik: Österreichische Post AG

Prethodna pitanja

Treba li članak 15. stavak 1. točku (c) Uredbe (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ tumačiti na način da je pravo pristupa ograničeno na informaciju o kategorijama primatelja ako konkretni primatelji u slučaju namjeravanih otkrivanja još nisu utvrđeni, ali se pravo pristupa, ako su podaci već otkriveni, nužno mora proširiti i na informaciju o primateljima tih otkrivanja?

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (Tekst značajan za EGP) (SL 2016., L 119, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. ožujka 2021. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) –
Ministerio Fiscal, Abogacía del Estado i Partido político VOX/Lluís Puig Gordi, Carles Puigdemont
Casamajó, Antoni Comín Oliveres, Clara Ponsatí Obiols, Meritxell Serret Aleu, Marta Rovira Vergés i
Anna Gabriel Sabaté**

(Predmet C-158/21)

(2021/C 217/33)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Ministerio Fiscal, Abogacía del Estado i Partido político VOX

Tuženici: Lluís Puig Gordi, Carles Puigdemont Casamajó, Antoni Comín Oliveres, Clara Ponsatí Obiols, Meritxell Serret Aleu, Marta Rovira Vergés i Anna Gabriel Sabaté

Prethodna pitanja

1. Omogućuje li Okvirna odluka 2002/584/PUP⁽¹⁾ da pravosuđno tijelo izvršenja odbije predaju tražene osobe posredstvom EUN-a [europski uhiđbeni nalog], na temelju razloga za odbijanje koji su predviđeni u njegovu nacionalnom pravu, ali kao takvi nisu predviđeni u Okvirnoj odluci?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na to pitanje te u svrhu osiguranja održivosti EUN-a i pravilne primjene članka 15. stavka 3. Okvirne odluke 2002/584/PUP:

Treba li pravosuđno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog ispitati i analizirati različita prava država kako bi uzelo u obzir moguće razloge za odbijanje EUN-a koji nisu predviđeni Okvirnom odlukom 2002/584/PUP?

3. S obzirom na odgovore na prva dva pitanja, a uzimajući u obzir da je, u skladu s člankom 6. stavkom 1. Okvirne odluke 2002/584/PUP, nadležnost pravosuđnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog za izdavanje EUN-a utvrđena na temelju prava države izdavateljice uhiđenog naloga:

Treba li navedenu odredbu tumačiti na način da pravosuđno tijelo izvršenja može dovesti u pitanje nadležnost pravosuđnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog u konkretnom kaznenom postupku i odbiti predaju jer smatra da ono nije nadležno za njegovo izdavanje?

4. U pogledu eventualne mogućnosti da pravosuđno tijelo izvršenja nadzire poštovanje temeljnih prava tražene osobe u državi izdavateljici uhiđenog naloga:

- 4.1. Omogućuje li Okvirna odluka 2002/584/PUP da pravosuđno tijelo izvršenja odbije predaju tražene osobe jer smatra da postoji opasnost od povrede njezinih temeljnih prava u državi članici izdavateljici uhiđenog naloga, na temelju izvješća Radne skupine koje je sama tražena osoba podnijela nacionalnom tijelu izvršenja?

- 4.2. Za potrebe davanja odgovora na to pitanje, a s obzirom na sudske praksu Suda, predstavlja li takvo izvješće objektivan, vjerodostojan, precizan i odgovarajuće aktualiziran element kako bi se opravdalo odbijanje predaje tražene osobe na temelju ozbiljne opasnosti od povrede njezinih temeljnih prava?

- 4.3. U slučaju potvrdnog odgovora na to pitanje, koje elemente zahtijeva pravo Unije kako bi država članica mogla zaključiti da u državi članici izdavateljici uhiđenog naloga postoji opasnost od povrede temeljnih prava na koju se poziva tražena osoba i koja opravdava odbijanje EUN-a?

5. Jesu li odgovori na pitanja koja prethode uvjetovani okolnošću da je osoba čija se predaja zahtijeva mogla pred sudovima države izdavateljice uhiđenog naloga, čak i u dva stupnja, osporavati nadležnost pravosuđnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog, pobijati taj nalog i isticati svoja temeljna prava?

6. Utječe li na odgovore na ta pitanja činjenica da pravosuđno tijelo izvršenja odbija EUN iz razloga koji nisu izričito predviđeni u navedenoj Okvirnoj odluci 2002/584/PUP, konkretno, zbog nenadležnosti pravosuđnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog i ozbiljne opasnosti od povrede temeljnih prava u državi izdavateljici uhiđenog naloga, a da pritom od pravosuđnog tijela koje je izdalo nalog nije zatražilo posebne dopunske informacije kojima se uvjetuje ta odluka?

7. Ako iz odgovora na pitanja koja prethode proizlazi da se, u okolnostima slučaja, Okvirnoj odluci 2002/584/PUP protivi odbijanje predaje osobe na temelju navedenih razloga za odbijanje:

Protivi li se Okvirnoj odluci 2002/584/PUP to da ovaj sud koji je uputio zahtjev izda novi EUN protiv iste osobe i istoj državi članici?

⁽¹⁾ Okvirna odluka Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83. i ispravak SL 2013., L 222, str. 14.)